

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 238. Quid addendum sit circa casus reservatos apud Regulares.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

Instit. De pœnâ temere litigantium. Sed probabiliter contradicunt *Lancell. Barb. Loth*, qui requirunt litis contestationem, saltem per executionem citationis, aut per comparitionem Rei coram iudice, uti in simili dictum est L. 4. n. 529.

§. 5. Si Titius & Cajus simul idem delictum commiserint, & solus Titius sit ita citatus ad Judicem, delictum Caji non ideo dicetur deductum ad forum contentiosum, *Nav. Castrop. Sanch. n. 21. Loth supra.* 1660.

§. 6. Si reus sit in foro contentioso absolutus, delictum ejus non ampliùs per hoc censetur publicum, *Suar. Sanch. Barb. Loth.* Idem est, si accusator per annum taceat, quia talis taciturnitas arguit defectum probationis & æquivalet absolutioni, *Barb. Loth.* Quod verum esse dicunt *Sanch & Loth* contra *Suar.* quamvis antecesserit semiplena probatio, quia quando hæc non fit plena, reus manet in possessione innocentie. Si autem delictum fuerit in iudicio probatum & punitum, adhuc dicunt *Henriq. Sanch. Avil. Regin.* definere esse publicum, quia cum jam satisfactum sit authoritati Judicis, videtur cessare publicitas istius fori: sed in hoc probabilius contradicunt *Mascard. Tiraq. Menoch. Suar. Bonac. Castrop. Loth supra*, quia licet iudici satisfactum sit, tamen cum delictum sit juridicè & justè publicatum, est & manet simpliciter publicum jure. 1661.

Q. 238. Quid addendum sit circa casus reservatos apud Regulares. R. seqq. §. 1. Undecim casus Clementinos, quos solos propria auctoritate reservare sibi possunt Superiores regulares, refert *Busenb. n. 1600.*, circa quos addam aliqua à n. 1669. ubi explicabo, quid intelligatur per

apostasiam à religione , per lapsum carnis &c.
 Quamvis autem *Suar. Fill* t. 7. n. 276. *Busenb* se
 præ & alii dicant Superiorem adhuc posse se
 excommunicatione sibi reservata prohibere
 alium casum , qui non est inter Clementinos
 quia tum non reservatur culpa sed censura tan-
 tum : tamen *Sanch. Sylv.* & alii multi cum *A-*
versa q. 17. s. 2. probabiliùs contradicunt, qui
 sic agitur contra mentem *Clementis*, cum enim
 absolutio à culpa debeat præmitti absolutio
 à censura, nullo modo consuletur infirmitas
 subditorum & ita à S. Congreg. decisum esse
 refert *Lugo* De pœn. d. 20. n. 47.

1663. §. 2. Regularis exemptus non potest sine
 speciali facultate Sedis Apostolicæ absolvi
 casibus Ordini reservatis, nisi à Superiore vel de
 consensu Superioris talis Ordinis, *Suar.* De Re-
 lig. tom. 4. tr. 10. l. 3. c. 4. n. 21. Hinc licet Nuncios
 Apostolicis detur specialis facultas absolvendi
 ab omnibus casibus reservatis, etiam per Bul-
 lam cœnæ, tamen id intelligitur de casibus, in
 quantum Sedi Apostolicæ reservatis, nam *Pri-*
V. uti habetur in *compendio Privil. v. Apostasia* §.
 1. concedit, quod apostata à Societate JESU
 absolvi nequeat, nisi à Romano Pontifice vel
 Superiore Societatis : & alii Ordines exempti
 habent simile privilegium, aut hoc ipsum par-
 ticipant : hinc scio recentissimè duos Nuncios
 Apostolicos debuisse petere & obtinuisse Romæ
 specialem facultatem absolvendi *Religiosos cujus-*
cunque Ordinis, etiam à censuris & casibus Superio-
ribus suis reservatis, in casibus tamen occultis. Si Epi-
 scopus, & non Superior religiosus, habeat pote-
 statem absolvendi à reservatis Papæ, probabi-
 liter poterit exemptus absolvi ab Episcopo,
 quia

quia non debet esse deterioris conditionis quàm alius, & rationabiliter interpretamur esse exemptum tantùm in his, in quibus subditur jurisdictioni Prælatorum suorum, *Suar.* tr. 8. l. 2.

c. 23. n. 3.

§. 3. Communis sententia habet ex cap. fin. 1664.

De pœn. & remiss. Superiorem regularem ordinariè posse in hac materiâ circa se, quod potest circa alios, adeoque posse sibi eligere Confessarium, à quo absolvetur à reservatis. *Dixi* ordinariè, propter dicenda n. 1680. 1682.

§. 4. Certum est contra *Fagund.* Superiorem regularem non prohiberi audire confessiones subditorum, etiam non habentium casus reservatos, nam *Clemens* postquam dixit non obligari subditos ad confitendum Superi, addit, *Nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint. aut ipsimet subditi sponte aut proprio motu id ab eis petierint, Dicast.* De pœn. d. 11. n. 115.

Et quidem pro Societate JESU declaravit idem *Clemens* non prohiberi Superiores, si sint Magistri Novitiorum, uti habetur in *Ordinationibus Generalium* c. 5. An autem Novitius incurrat reservationem casuum Ordinis, in quo est, dixi L. 4. n. 64. & partem affirmativam merito probabilem dicunt *Suar.* & alii cum *Dicast.* n. 123. Potestque videri etiam *Aversa* q. 17. s. 1., qui negativam partem tenet, vel potius distinguit, dicens absolvi non posse à Confessario deputato à solo Ordine, attamen absolvi posse à Confessario per Episcopum approbato. *Clavdus Generalis* anno 1614. prohibuit doceri, quod nostri Novitii non incurrant.

§. 5. Recte docet *Lugo* d. 20. n. 236. in dubio 1666. an expediat, vel Superiori licitum sit concedere

Ooo §

subdi-

subdito facultatem confitendi alteri, potius inclinandum esse in mitiorem partem pro subdito: additque hæc verba *S. Thomæ*: *Prælati qui sunt nimis solliciti, ut conscientiam subditorum per confessionem sciant, multis laqueum damnationis injiciunt, & per consequens sibi ipsis.*

1667. Q. 239. Quid notandum sit circa casus in Societate *7 E S U* reservados. R. seqq. §. 1. Post Decretum *Clementis VIII.* nequidem Generalis potest reservare aliquod peccatum autoritate sua nisi suppositâ discussione & consensu Congregationis. *Lugo, Dicast. d. 11. n. 120.* Quamvis autem Congregatio provincialis reservare non possit, cum careat jurisdictione, tamen id possunt Superiores suppositâ discussione & consensu Congregationis provincialis, *Dicast. à n. 112. & 119.* Etiam adhuc licebit Superioribus determinare poenitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis, à Confessariis imponendas, quæ subditos ab hujusmodi perpetrando cohibere possint, *Ordinationes Generalium c. 5. n. 7.*

1668. §. 2. Præter 11. casus *Clementinos* in Societate reservados, quos n. 1600. refert *Busenb.* reservantur specialiter in Societate, 1. Perjurium & falsum testimonium in judicio vel extra. 2. Furtum & usurpatio alicujus seu appropriatio rei contra votum paupertatis in ea quantitate, quæ efficiat peccatum mortale. 3. Lapsus carnis voluntarius, & quidquid est contra votum castitatis, quod in actum externum producat. 4. Inobedientia expressa, quâ quis asserit nolle se parere. 5. Seditio in Superiorem & divisio à capite, in grave nocumentum Societatis. 6. Detractio famæ bonæque existimationis